

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Orhei (jud. S.Procopciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. D.Manole, E.Fistican, A.Panov)

Dosarul nr. 2ra-908/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Țurcan Iulia, Țurcan Leonid și societatea cu răspundere limitată „Comleodor” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 și hotărîrii judecătorei Orhei din 08 mai 2013, adoptate în cauza civilă la cererea Elenei Creciun și Petru Oxinte împotriva societății cu răspundere limitată „Comleodor”, BC „Moldindconbank” SA privind recunoașterea tranzacției de cesiune a creanței, recunoașterea în calitate de creditor, instituirea ipotecii și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

1. Prin hotărîrea judecătorei Orhei din 08 mai 2013 cererea de chemare în judecată depusă de Creciun Elena a fost admisă parțial, fiind recunoscută tranzacția de cesiune de creanțe în mărime de 173385, 15 lei achitată de Oxinte Petru și Creciun Elena față de BC „Moldindconbank” SA filiala Orhei în calitate de obligațiune a societății comerciale „Comleodor” SRL conform contractului de credit. A fost recunoscută calitatea de creditor a reclamanților Oxinte Petru și Creciun Elena în valorificarea creanței conform contractului de credit încheiat cu debitorul SC „Comleodor” SRL. S-a instituit ipoteca asupra bunului gajat- atelierul lit. 1, nr. cadastral 6417.000.025.01 cu suprafața la sol 936.7 m², cu volumul construcției 6814 m³ și lotul de teren cu S. de 0.54 ha, număr cadastral 6417000.025 – drept garanție al asigurării rambursării împrumutului cesionat față de creditorul Oxinte Petru și Creciun Elena. A fost considerat bunul ipotecat ca garanție de executare în favoarea noilor creditori ipotecari Oxinte Petru și Creciun Elena și s-a interzis Oficiului Cadastral Teritorial

- Orhei să stingă dreptul de ipotecă asupra bunului ce aparține lui Țurcan Leonid și anume asupra: Atelier lit. 1, număr cadastral 6417.000.025.01 cu suprafața la sol de 936.7 m² cu volumul construcției 6814 m³ și lotul de teren cu S. de 0.54, număr cadastral 6417000.025. În rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.
2. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 au fost respinse apelurile declarate de Țurcan Iulia, Țurcan Leonid și SRL „Comleodor” și menținută hotărârea judecătorească Orhei din 08 mai 2013.
 3. La 14 ianuarie 2014 Țurcan Iulia, Țurcan Leonid și societatea cu răspundere limitată „Comleodor” au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 și hotărârii judecătorești Orhei din 08 mai 2013, solicitând casarea acestora și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.
 4. În motivarea recursului recurenții au indicat dezacordul cu hotărârile contestate prin faptul că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, iar pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei. În acest sens menționează că instanțele de fond și apel nu au aplicat prevederile obligatorii ale art. 267 Cod civil privind omiterea termenului general de prescripție extinctivă cu toate că intimații au achitat datoria SRL „Comleodor” față de BC „Moldindconbank” SA la 07.03.2008 pentru a elibera gajul, dar s-au adresat cu cererea de chemare în judecată abia la 09 februarie 2012. De asemenea indică recurenții că nu au datorii față de intimați, iar atelierul și terenul litigios nu este proprietatea SRL „Comleodor”, ci este a lor personală.
 5. În referințele din 18 martie 2014, intimații Creciun Elena, Oxinte Petru și BC „Moldindconbank” SA au indicat că argumentele recursului sunt neîntemeiate, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pe care le consideră legale și întemeiate, fiind bazate pe aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.
 6. Analizînd modul în care recurenții și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
 7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, *părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural*. Consecvent art. 432 prevede exhaustiv temeiurile de declarare a cererii de recurs, iar invocarea altor încălcări ale normelor procedurale, a altor norme de drept material, aprecierea incorectă a circumstanțelor de fapt în susținerea recursului, pornind de la specificul acestei faze a procesului, nu poate avea loc.
 8. Potrivit art. 437 alin.(1) lit.f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care

invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

9. Referitor la argumentul recurenților privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurenților poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.
10. Totodată, instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).
11. Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Țurcan Iulia, Țurcan Leonid și societatea cu răspundere limitată „Comleodor” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
12. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Țurcan Iulia, Țurcan Leonid și societatea cu răspundere limitată „Comleodor” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
Judecătoria

Iulia Sîrcu

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi